

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistično mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnništvo je na Miklošičevi cesti št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistično. Ne-frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor se priloži znamko.

Navzgor — navzdol!

Že včeraj smo se bavili v svojem uvodnem članku z razmerami v krščansko-socialni stranki, a pri tem nismo sedajnih za stranko samo malo tolažilnih pojavov tolmačili na nobeno stran. Pustili smo svobodno besedo odličnemu klerikalcu, ki se je v „Information“ izrazil neobičajno odkrito in ogorčeno o svoji lastni stranki, nje odličnih članih in voditeljih, ki slepe nerazsodno maso, kale vodo in si pri tem vihajo rokave, da bi za obče zmedenosti ujeli brez napora čim več „zlatih ribic“. Ne enkrat nismo prekinili njegovih izjav in navedli smo ves njegov članek v vernem prevodu, da ne bi mogli zastopniki slovenske podružnice velike nemške klerikalne trdke govoriti o zlobi in zavijanju.

Oni parlamentarec, ki se je izrazil v „Information“ o svojih lastnih tovariših in navstavljanju in izpodjedanju tako brez zadržka ne glede na strankino in svojo korist in škodo, je gotovo pošten mož, tako dostojen in častivreden, da se mora človeku milo zazdeti, če ga vidi v klerikalni družbi. Kaj pravzaprav dela dunajska klerikalna stranka tako za kulisami, nas res nič ne briga, ali če dreza njeno delovanje v javno življenje, je vsakdo upravičen, da se z njo pobavi, tembolj, ker imamo tudi na Slovenskem začasno bujno prospevajočo njeno ekspozi-turo. To nas žene, da govorimo o dunajskih kristjanih še enkrat.

Dokler je še živel Lueger, se je zdelo, da morajo zrasti klerikalna drevesa do neba in da morajo s svojim gostim vejevjem povzročiti senco, ki bode s svojo hladno temoto pomorila slednjo neklerikalno bilko, katera bi skušala neprevidno prodreti na izpregled. Lueger je pač bil človek, za katerim je vse letelo, če se je pojavil s svojimi mnogo obetajočimi gladkimi frazami. Njegovo ime je postalo s časom polno neznanega čara in ljudje so se šli srečnim, če jih je ob priliki cenil le hipnega pogleda. A tudi za Luegerja je prišel čas odhoda in ko se je sklonil na smrtno posteljo, se je tudi — še za njega živih dni — začela nagibati k zatonu slava njegove stranke. Stranka je bil namreč Lueger sam.

Po njegovi smrti se je to jasno pokazalo. Kar se je govorilo o silni organizaciji krščansko-socialne stranke, je bil ali pesek v oči, metan od voditeljev nerazsodnim jamam, ali pa binavski poklon prodanih duš svojim kupcem. Res so tudi neprijatelji takozvanih krščanskih socialcev dolgo časa z nečedno zavistjo gledali namišljeno njihovo notranjo moč, ali sedaj, ko preti „stranki“ neizogiben propad, so se mahom odprle oči vsem, ki prej niso niti mislili, da je bila Luegerjeva oseba ona, ki je oktroirala premnogim svoje lastne nazore in misli. Ko je izginil iz pozorišča on, se je vse nekam izpuhtelo.

Ko je bil stopil Lueger v stranko, je še pravzaprav niti ni bilo, kajti ona je postala po njem to, kar je bila do njegove smrti. Preko noči se je možak prelevil iz

filosemita v antisemita in ko je videl, da ga bodo ljudje poslušali, je zagrmel: „Ven z židovi!“ In — židov je romalo vedno več na Dunaj. To je bil njegov prvi uspeh in taki so njegovi drugi, ki so vsi navidezni. Postal je istotako iz liberalca klerikalec prav posebne vrste, tako, da še škofom ni ugajal. Ko so se ti šli o njem pritoževati v Rim, so odšli kmalu z dolgim nosom, a Luegerju je papež poslal svoj boljši blagoslov. Zakaj? Diplomata sta bila oba in papež je znal ceniti njegovo dalekovidno politiko. Sedaj je Lueger mrtev, a tudi tisto, kar se imenuje njegova stranka, ne bode dolgo živelo. Nastopili so oni, ki bi radi prejeli dedščino, vsak si želi vsega in jasno je, da more dobiti vsakdo le del ali pa nič.

Zelo, zelo se nam zdi, da bo poslednje resnica. Med krščanskimi socialci so nastali gnusni prepiri. Geßmann in Weißkirchner, telmekca za prvenstvo, intrigirata in ščuvata drug proti drugemu, Axmann, Hraba, Bielowalek in kar je še takih kristjanov dunajskega veroizpovedanja, pa si očitajo nepoštenost, lažnjivost in tatvino. Sedaj so šele torej dospeli tja, kjer so njih protivniki bili že davno, namreč do spoznanja, da so propalice. Kar je še poštenih, hitijo valiti krivdo in odgovornost od sebe in ne bode dolgo, pa bodo začeli zapuščati stranko, kakor podgane potapljačo se ladijo.

Tako je bilo rojstvo stranke, nje življenje in bližajoča se smrt. Ni izključeno, da še bode životarla, ali opomogla si ne bo več, ker — Njega ni! To je razvoj vsega, kar je nenaravno zvarjeno in skovano. Tak je konec vsega, v čemur ni načel, poštenja in odkritosti. Naš slovenski luegerjanizem je sedaj v polnem cvetu, a bolj ko bode temnel spomin na Njega, bolj bode venela klerikalna rožica rimsko-dunajskega križanja in takrat bode treba iskati zopet novega prepričanja in korita onim, ki so se do sedaj tako čudežno izpreobračali na klerikalno veroizpovedanje.

Iz slovenskih krajev.

Krmelj pri Št. Janžu.

Strah pred organizacijo. Velik strah pred organizacijo ima krmeljska „werkovska“ gospoda. Že lansko leto je vse sile uporabila, celo žandarmerijo so poklicali na pomoč, da so shod razgnali. Toda vse to nič ne pomaga, v delavstvu vedno bolj vre, ker nečuvane so krivice, ki se mu gode od strani nemške gospode.

Dvakrat je bil letos sklican shod N. D. O., toda ko je gospoda to zvedela, prepovedala je delavcem udeležiti se shoda in sicer pod kaznijo 5 kron ali pa še celo z odpustitvijo iz službe.

Zakaj pa se boji ta gospoda tako organizacije? Zato ker se boji, da ne bi prišle na dan gorostasne stvari od strani delavcev,

ker organizirani lažje branijo krivice, kot pa posamezni.

Kako pa se postopa z delavstvom, dosti jasno priča ta-le slučaj: Nekega dne je prišel komaj po vseh štirih bolan za smrt neki delavec in prosil lepo v pisarni, da bi ga poslali k zdravniku ali pa zdravniku poklicali. Seveda gospodje v pisarni pa so prekomodni in še norčevali so se nad ubogim delavcem. Neki gospod pa si zmisli to-le sredstvo. Ala, dajmo ga na električno vreteno; in res, revež na smrt bolan, moral je prijeti za držali in ti so vrteli in vrteli, da je revež kar poskakoval. Ko so se pa dosti nasmejali in ponorčevali iz njega, so ga pa zapodili iz pisarne, sedaj si pa češ, zdrav. Glej, da zgineš! In revež še besede ni smel črtniti. Ali znesek za bolniško blagajno pa znajo ti gospodje kaj dobro od plače odtegniti. Kadar je delavcu kaj odtegniti od njegovega malega in trdo zasluženega denarja, tedaj so takoj zraven in ne poznajo nobene meje usmiljenosti.

Imajo pa poleg tega nastavljene kot „Aufsichtsräte“ po jamah in na mestih, take ljudi, ki so do cela nezmožni. Kdor se zna bolj prikupiti v pisarni in črniti svoje tovariše, tisti postane takoj „Aufsichtsrat“, Steiger, Obersteiger itd.“ in pri tem, če je tudi desetkrat bolj zabit, nego navaden delavec, ki koplje v jami.

Ali največ krivic se pa stori delavcem v konsumu, ker dobijo delavci vse na knjige in na koncu meseca se jim pa potem odtegne od plače. Za komija imajo vsak hip drugega gospoda, ki se ne razume prav nič na svoje posle.

Tako je neki delavec šel v konsum in kupil 8 kg moke in so mu v konsumu zapisali v knjigo 8 kg Mehl, 8 Kronen 24 Heller. In to ni edini slučaj. Lahko bi jih navedli še več.

Radi tega se pa ta gospoda tako boji organizacije, da ne bo, ko bi bili delavci organizirani, vse to prišlo na dan. Posameznika je seveda lahko zapoditi, če se kaj pritoži pri gospodi. Res vladajo pri tej premogokopni družbi krmeljski naravnost turške razmere; tieba bo prav pošteno pomesti ta hlev. Ko bi hoteli vse navesti, bi se človeku kar lasje ježili. Morali pa smo se nekoliko ganiti in naj se gospoda še tako brani, organizirali se bomo vsi do zadnjega in vi tovariši od N. D. O. pridite nas zopet kmalu obiskat v Krmelj.

Volitev v Beli Krajini.

Že parkrat se je v vašem listu pozivalo narodno-napredno stranko, da naj v volilnem okraju Novo mesto—Črnomelj—Metlika za nadomestno državnozborsko volitev, s katero naj se izpopolni mandat, ki ga je odložil deželni glavar Šuklje, postavi že sedaj kandidata in se takoj začne s pripravi in z delom za to volitev. Vaši pozivi pa, kakor je dosedaj opaziti, niso našli odmeva in gospodje pri narodno-napredni stranki ne kažejo niti najmanjšega zanimanja za to volitev.

Nasprotno pa se klerikalci že z mrzlično naglico in skrbnostjo pripravljajo in delajo za kandidata prof. Jarca. Sam „deželni finančni minister“ dr. Lampe je že prišel sem v Belo Krajino, da organizira volilno agitacijo. Klerikalci vedo dobro, da pri tej volitvi ne bo šlo tako lahko in gladko in zato te priprave, ko se še ne ve, kdaj bo volitev. In tako gotovo ni, da zmaga klerikalec prof. Jarc, ako naprednjaki že sedaj postavijo kandidata in se že sedaj z vso vnmemo poprimajo dela za to volitev!

Za delo pa je treba delavcev. Teh pa manjka v narodno-napredni stranki. Docim so se celo lansko leto vršili v Ljubljani in po celi deželi mnogobrojni shodi in je bilo politično življenje v narodno-napredni stranki res živahno, od Božiča se, odkar so izstopili „mladinaši“ iz izvrševalnega odbora stranke, politično življenje zopet mirno počiva vsled notranjih preprirov. To mrtvilo pa se kaže tudi pri strankinih pristaših in volilcih. Mi sedaj, ko so časi tako resni, nočemo boja med mladimi in starimi, mi hočemo dela in to takega dela, ki vodi do uspeha, do zmage! Naj „stari“ pokažejo, da se zavedajo svoje naloge; boja je treba, a ne v stranki sami, ampak na ven proti nasprotnikom, ki delujejo s skrajnimi sredstvi in največjim terorjem. Sedaj je prilika, da mladi in stari dokažejo, da so jim osebne stvari in koristi nič, vse pa delo za narodnost in napredek. Naj se ne zgodi v Beli Krajini isto kar se je zgodilo na Štajerskem, ko je število naprednih glasov v dobi treh let padlo skoro za dva tisoč glasov. Vemo, da je temu kriva brezbriznost vodilnih krogov, ki poznajo volilce šele par dni pred volilnim dnevom!

Kakor pa vse kaže bode se postopalo z enako malomarnostjo in brezbriznostjo pri volitvi v Beli Krajini. Potem seveda ni nič čudnega, če klerikalci žanjejo uspeh za uspehom, narodno-napredna stranka pa poraz za porazom.

Zato si dovoljujemo vprašanje, kaj je z vodstvom narodno-napredne stranke? Ali sploh še obstoja? Mi gospodom pri zeleni mizi v Ljubljani odkrito povemo, da mi najodločneje zahtevamo, da se začne življenje v stranki. Če pa vodstvo ni zmožno stranke pri življenju vzdržati in poživeti, naj skliče shod zaupnih mož ali pa strankin občni zbor, da se izvoli drugo vodstvo. Pri vseh življenja zmožnih strankah prihaja impulz za delo iz centrale. Pri nas pa se iz centrale ven vsako politično življenje onemogočuje in ubija.

Sicer pa je že skrajni čas, da razmere v stranki uredite in pritegnete tudi mlajše na delo. Če se stranka ob tako ugodnih razmerah, kot so sedaj v Beli Krajini, ne upa nastopiti s svojim kandidatom, je najboljše, da se sploh razpusti.

Zato povemo odkrito, da mi Belokranjci ne pričakujemo pri teh razmerah v stranki kakega dela za prihodnje državno-

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

„Ah, mamica, vi me navdajate s strahom! ...“
„Če bi te mogla navdati z grozo do sebe! To bi bila pravična kazen zame!“

„Mati! Mati!“ je jeknila Fornarina, „kaj vas je pri-jelo? Zavedate se vendar ... vaše besede me plaše ...“
„In vendar je treba, da izveš!“ je dejala Maga in zvilila roke. „To je pravično in potrebno ... Poslušaj me ... Če so te trpinčili, ubogo dete, če je bilo tvoje de-tinstvo zgolj ena sama dolga bolest — jaz sem hotela, da bodi tako ...“

Maga se je spustila na kolena.
„Prekolni me, Rosita! ... Jaz sem bila tvoj krvnik!“
„Da bi vas preklinjala, mati! Preklinjala vas, zato da ste me rešili, zato, da sem šele po vas spoznala, kako lahko je živeti, ljubiti in biti ljubljena!“

„Poslušaj ... Vampirki sem te izročila jaz! ...“
„To so strašne sanje!“ je zajecjela Fornarina.

„Ne samo, da sem te izročila tej pošasti — ne, še denarja sem ji dajala, da bi te sovražila, tepla in mu-čila ...“

„Ah, mati Rosa! Ali niste pri pameti? ... Vsta-nite ... rotim vas!“

„Ne vstanem, dokler ne boš vedela vsega! Tvoje bo-lečine sem opazovala in sem se naslajala z njimi. Tvoje solze so krepčale moje razgnojeno srce. In to je trajalo do tiste noči, ko sem te videla trepetati in umirati pod Vam-pirkinim zobom. Takrat pa se je izvršil v meni nerazumljiv preobrat ... Prijela sem te in te odnesla s seboj ... In svoje življenje bi bila dala za to, da pozabiš svoje muč-ništvo ... Toda ti nisi mogla pozabiti ... ti ga nisi po-zabila ... O, kako strašne so mi bile ure, ko si mi s svo-jim sladkim glasom pripovedovala o svojem nekdanjem trpljenju! Kesanje me je davilo za grlo ... kajti jaz sem bila tisto hudobno bitje, ki je povzročilo tvoje trpljenje ... Zdaj, ko veš vse ... zdaj me prekolni!“

Fornarina je vzkrliknila. Sklonila se je, dvignila starko in jo objela s svojimi rokami.

„Mati!“ je dejala z drhtečim glasom, „mati, ljubim vas ... vi pa ... ali ne ljubite več svoje hčere?“

„Maga se je izvil čuden, tuleč glas, v katerem se je družila brezmejna bol z neskončnim veseljem ...“

„O Bog! O Bog!“ je vzkrliknila. „Odpušča mi! ... Ne peha me od sebe ... še me imenuje svojo mater!“

Nekaj minut je siromašni brlog odmeval ihtenja teh dveh ubogih bitij, ki sta bili tolikanj trpeli in ki jih je ta trenutek bridkega veselja navdajal s tesnobo kakor naj-zadnja vseh bolečin!

Stara Rosa si je prva otrla solze in premagala silno razburjenost, ki jo je dušila, rekoč:

„Zdaj, hčerka moja, treba, da izveš vse ...“
„Mati,“ je rekla Fornarina, „čas je, da grem k Nun-ciji v pekarno ...“

„Danes ne pojdeš, dete moje.“

„Toda pogrešali boste moje dnevno plačilo, mati.“

„Rosita! ... Saj sem ti rekla, da izveš vse,“ je od-govorila Maga z vročino naglico. „Tvojo ubogo plačo da bi pogrešala! Glej, dete!“

Prijela je deklico za roko, potegnila jo k skrinji in odprla predal. Predal je bil poln zlatnikov in srebrnjakov. Fornarina je osuplo pogledala starko.

„Ali nerazumeš?“ je vzkrliknila čarovnica. „Ali ne vi-diš, da sem te le zato puščala opravljati nizko delo, ker nisem hotela, da bi si ljudje mislili ... in sumili ... Danes, hčerka, ne pojdi v pekarno, niti jutri, niti naslednje dni!“

Starka je premolknila.

„Ah!“ je zamrmrala. „On je prišel ... Bil je tu ... sedel je v tem naslonjaču ...“

Nato se je vrnila k Fornarini, ki je še vsa drhtela ter dodala:

„Poslušaj, Rosita! Izvedeti moraš, zakaj si dek-le brez imena in brez rodbine ... Izvedeti moraš, zakaj sem te jaz, ki mi pravijo Rosa, imenovala Rosito ... Izvedeti moraš, zakaj sem te sovražila z besom in gnevom, jaz, ki bi dala svoje življenje, samo da ti prihranim le eno bole-čino. Vse boš izvedela, kajti ura, strašna ura je bila ... Vedi, hčerka, da nevarnost, ki ti preti, prekaša v svoji strahovitosti vse, karkoli si pretrpela v svojem bednem de-tinstvu ... Vampirka sama bi se ti zdelala krotka spričo tigra, ki preži nate iz noči.“

(Dalje.)

zborske volitve in moramo si pomagati sami. Zato pa Belokranjci, organizirajmo se sami, postavimo si sami kandidata in začnimo takoj sami z delom, da bode naš kandidat tudi izvoljen.

Ildrija.

Minolo nedeljo so vprizorili idrijski abiturijenti v realčni telovadnici Gogoljevega „Revizorja“. Uvodne besede prireditvi, katere čisti dobiček je bil namenjen ustanovitvi obmejne ljudske knjižnice, je govoril abiturijent Franc Lapajne. Spominjal se je v toplih besedah idrijskega naprednega občinstva, ki je bilo dijaštvu skozi lepo vrsto let naklonjeno in ga je vsestransko podpiralo. — Nimamo namena pisati o igri, ki je v vsakem oziru dobro uspela, podrobne kritike. Igralci so se pod vodstvom g. profesorja Vavpotiča, ki mu gre za skrbno režijo posebej zahvala, resno potrudili, da častno izvrše prevzeto nalogo. Opravičeno pa smo se čudili, ko smo zvedeli, da se je abiturijentom in njihovi prireditvi nasprotovalo od onih ljudij, ki so v prvi vrsti poklicani, da sami razširjajo kulturo in narodno zavednost in še prav posebno mladino k temu vzpodbujajo. Dovolj je, če povemo samo, da je pri predstavi manjkalo skoro polovico učiteljskega zbora. Res žalostno! In mladina naj se navdušuje po takih vzgledih za ideale? Mislimo, da kaj sličnega v prihodnje ne bo treba poročati. Gospodom abiturijentom pa smo bili za užitek tega večera hvaležni.

Kranjska gora.

Ker dolgo časa ni bilo od nas nikakega poročila v vašem cenj. listu, sporočamo danes nekaj drobnih novic iz „kranjske Sibirije“.

Kakor drugod, smo tudi mi žgali kres v čast sv. CM, ki se je vkljub slabemu vremenu sijajno obnesel. Razšli smo se po govoru g. župana dr. Tičarja, kateri je v navdušenih besedah pozivljalo vse zbrane naprednjake za složno in neprestano delo v korist naši prepotrebni šolski družbi. Videli smo pa v nasprotni smeri še drugi kres, katerega so prižgali naši takozvani „katoliški izobraževalci“. Ker jim je ta kres slabo gorel, so pa prižgali dne 9. t. m. drugega. Prvega so naznanili okr. glavarstvu v Radovljici, a če so tudi drugega, pri katerem se je streljalo z zelo sumljivimi predmeti, nam ni znano. V nedeljo 10. t. m. je priredilo omenjeno društvo veselico v Kristanovem salonu. Udeležba je bila prav slaba. Nekaj žensk in nekaj otrok, a še ti niso napolnili lokala, ki sploh ni obsežen. Na jubilejni veselici C. M. D. se je menda plesalo, kar bode v oči zlasti blagoslovljene gospode; resnično, resnično Vam pa povem, da se je plesalo tudi pri Kristanu in to na katoliški podlagi. Plesal pa je baje pozno v noč tudi duhovni gospod, ki je znan pri Vas in pri nas pod imenom kaplan-plezalec. Če je pozneje tudi kam plezal, nam ni znano. V ponedeljek 11. t. m. so pretepli v ravno istem lokalu „katoliški izobraževalci“ enega svojih najboljših članov tako, da bode dolgo čutil bolečine. Le tako naprej kaplan-plezalec!

Dne 7. avgusta priredita skupno gasilno društvo in podružnica C. M. D. veliko vrtno veselico z bogatim vspehom na vrtu hotela „Razor“, na katero že sedaj zlasti naše bližnje sosede najljubše vabimo.

Letoviščarjev je dokaj prišlo, vendar je še nekaj stanovanj praznih. Po narodnosti prevladujejo Lah, pogrešamo pa Čeha. Glede slabega obiska bode krivo največ skrajno neugodno vreme, ker ni dneva, da bi ne deževalo.

Končamo za danes, v prihodnje kaj več.

Slovanski Jug.

Premena bosanskih posadk. Zagrebški „Obzor“ poroča iz Dunaja iz povsem verodostojnega vira, da bodo vse bataljone, ki so posajeni v Bosni, odločili od njihovih polkih v Avstro-Ogrski po načinu lovskih bataljonov in da bodo uredili samostojne čete. Več preinačite vse po bosansko-hercegovinskih garnizijah za sedaj ne bode izvršilo, oficirjem pa bode dovoljeno prositi koncem določenega leta za premostitev nekam na Avstrijsko, ali Ogrsko.

Lex Perek na Hrvaškem. Madjarsko šolsko društvo „Julian“ je ustanovilo tekom zadnjih let po Hrvatski in zlasti po Slavoniji mnogo madjarskih zasebnih šol, ki jih je vsako leto naphal s srbsko-hrvatsko deco, katero je tako potujčevalo. Posebno uspešno se je vršilo to pod baronom Rauchom, ker je ta ban madjarske težnje naravnost pospeševal in priseljence negoval. Pod banom Tomašičem je postalo sedaj drugače. Šol on sicer ni prepovedal, kar bi pa po madjarskem primeru lahko storil z mirno vestjo, vendar je pa odredil, da se smejo sprejeti v madjarske šole le oni otroci, ki so zmožni učnega jezika. Ta odredba se bode seveda strogo izvajala. Madjarski listi se sedaj bridko pritožujejo radi te odredbe in govorijo o krivici, ki se

godí srbsko-hrvatskim staršem, kateri ne bodo smeli vkljub srčnim (?) željam dati otrok v madjarske šole. „Egyetértés“ poziva ogrsko vlado, naj ukine Tomašičev ukaz, ali Khuen-Hedervary bo že toliko previden, da ne bo povzročal več takih nemirov kakor jih je na Hrvaškem.

Splošni pregled.

Krščanski socialci se ruvajo.

Na uvodnem mestu podajemo misli in nazore nekega krščansko-socialnega parlamentarca, ki govori v „Information“ kaj resno o dogodkih v stranki in namigava o resnih posledicah notrajnega spora. Sedaj se pa poroča, da je hotel Geßmann pri seji izvrševalnega odbora stranke, ki ga je sklical nalašč zato, dokazati, da ni med njim in med Weißkirchnerjem nobenega nespo-razumljenja. Temu seveda nikdo ne veruje, kajti v stranki so se dogodile take reči, da se morajo strankarji skregati radi pristašev samih, tedanja klerikalna prevrženost Axmann in okrajni svetnik Fraß sta koncem 80. let pobirala prispevke za azil brezposelnim trgovskim sodrušnikom (Axmann je bil sam trgovski uslužbenec) in ta dva možaka nista leta 1891 in 1892 nič več predlagala računov. Tudi pozivu oblasti se nista odzvala, ampak sta dejala, da to nikogar nič ne briga. Še le ko jih je pozvalo deželno namestništvo, da naj založita denar pri banki, je hrup potihnil, ali če sta to res storila, se do danes še ne ve. Odtod ves prepir.

Nezadovoljnost starokopitnih Poljakov.

V Krakovem izhajajoči „Czas“, ki je glasilo ustavovernih Poljakov, piše o ravnanju poljsk. kluba v drž. zbornici: „Dočim je hotel poljski klub s podpiranjem slovenske obstrukcije dati svojim zahtevam po kanalih več odločnosti, je dosegel ravno nasprotno od zaželenega in s tem napravil velik taktički pogrešek. On je sedaj odgovoren, da je bila zbornica odgođena in zbornično delovanje prekinjeno. S tem je razmerje poljskega kluba napram vladi in strankam tako narušeno, da nas slovenska hvaležnost ne more oškodovati. Ti dogodki, ki so bili za časa vodstva Jaworskega, Dzieduszyckega in Abrahamowicza popolnoma nemogoči, so zelo razočarali deželo in izzvali zahtevo, da se notrajne vodstvo poljskega kluba temeljito izpremeni.“ — Sedaj se je že začel oglašati sebični klerikalni žlahčič, ki bi prodal za drobtinico ovenega kruha svojo deželo in narod ter se zapisal še hudiči s kostmi in kožo, če bi le dobil kako odškodnino. Konservativni Poljaki so sedaj začeli tarnati po izgubljenem prijateljstvu vlade, dasi bi morali vedeti, da so oni lahko v novi večini, ki bi vstvarila novo vlado, odločilen činitelj. A oni so tako zaverovani v Nemce, da niti ne vidijo lastne slovanske koristi.

Dogodki na Japonskem.

Na Japonskem je že dalje časa nekaj vrelo. Vedelo se je, da mora nekaj biti, a slutiti se nikakor ni moglo, kaj bi bilo. Sedaj pa so prišle japonske oblasti na sled zaroti, ki jej je bil namen umoriti cesarja, vso njegovo rodovino in več znamenitih državnikov. Komplot je povzročil neki v pomorskem arsenalu zaposleni delavec, ki so ga že davno osumili anarhistovskih zvez. Tega so sedaj zaprli z mnogimi sokrivci vred, a veliko jih je še neznanih in na svobodi. Tem seveda nikdo ne more braniti izvesti grozni načrt. — Koreja bode skoro izgubila samostojnost. Ker je zbornica ugovarjala priključitvi k Japonski, je prisilila japonska vlada korejskega cesarja, da razpusti uporni parlament. Cesar, ki že sedaj ni drugo kot politička marioneta, se je takoj udal.

Vatikan in Španija.

Španci so torej res postali popolnoma nepokorni sinovi svete katoliške cerkve. Sedaj se je spor med Vatikanom in Madridom še bolj poostiril. Canalejas je izdal še odločnejše odredbe in velel poslaniku v Rimu, da se naj javi bolnim in prosi za dopust. To je uvod za prekinjenje diplomatskih zvez, kajti po „dopustu“ ne bode šel poslanik najbrže več k Vatikanu in razkol je formalno dovršen.

Dnevne vesti.

Včerašnja zaplemba. Državno pravdnštvo nam je zaplenilo včerašnja izdaja lista, ker smo v poročilu iz Beograda pisali, kako so srbski vojaki izborni izurjeni in kako lepo ravnajo oficirji z njimi. Ker smo postavili paralelo med avstrijsko in srbsko službo, so nas pa zaplenili. Bomo videli, če bo držalo!

Neljuba polemika. Prav neradi polemiziramo z „duševnimi“ produkti, ki jih odkladajo člani „des deutschnationalen Pressausschusses in Laibach“ iz kazine v graških štimcah; saj člani tega odbora so

razni aristokrati in vladni uradniki, ki jim nikakor ne mislimo pripisovati posebne duhovitosti in talentov. Ali, da ne bodo mislili ti siromaki, da se bojimo njih denuncijacij, moramo spregovoriti — dasi neradi — par besed. Posebno piko so vzeli ti gospodiči na naš list, vedno mrgoli po štimcah besed „serbisch gesinntes, im serbischen Preßsolde stehendes Hetzblatt“ itd. To so pač denuncijacije, ki ni treba na nje odgovarjati. Našemu glavnemu uredniku očitajo, da je bil v času srbskoavstrijskega konflikta radi špijonaže izgnan iz Avstrije; g. vladnim uradnikom bi pač prisodili mi toliko pravnega znanja, da avstrijska vlada ne more izgnati avstrijskega državljan! G. Pluta je izgnal v času zagrebškega procesa iz Hrvaške Rauch, ker je poročal o procesu preveč resnično! To so potrdili vsi svetovni listi! No, pa kazinotskim dopisnikom ne pripisujemo toliko izobrazbe, da bi se zanimali za take stvari, ampak se raje ravnajo po besedah: lüg' nur fest drauf! Dalje govore štimce, da so vehementno napadli nekega ljubljanskega meščana, ker je ob priliki C. M. jubileja razobesil cesarsko zastavo, dasi so se kazinotje sami lahko uverili, da one dni ni visela v Ljubljani niti ena cesarska zastava; torej nismo radi tega mogli nikomur ničesar očitati. Dalje kazinotje denuncirajo „Ljubljanski Zvon“ povodom njegovega belgrajskega izleta. — Govorili bi še o teh stvarih, a preveč časti bi izkazali kazini, ako bi še nadalje razpravljali o teh denuncijacijah, ki jih mora obsojati vsak pošten človek! Rečemo pa samo tole: Ako „der deutschnationale Pressausschuss“ ne miruje, posvetimo malo v to gnezno, in potem bo slovenska in nemška javnost kar strelala, kajti ravno člani tega odbora imajo toliko masla na glavi, da bi morali molčati kot krti pod zemljo. Saj se razumemo! Torej, ako hočete nadaljnega boja, dobro, mi ga sprejmemo in ako se takrat pogovorimo malo bolj natanko z raznimi osebami, sprejmite to kot naš odgovor na svoje denuncijacije!

Kaj je vse mogoče? V nekem kraju na Kranjskem se je vršil sokolski zlet. — Med telovadbo se izmed prvih sedežev natenkrat zasliši: „Schauen sie Fräulein, die Sokolisten turnen aber wirklich ausgezeichnet.“ Ne vemo, ali bi se jezili ali smejali, čudimo se le, da niso, ko so odkorakali „Sokolci“, dotične dame okrašene s slovenskimi trobojnicami upile „Heil“!

Plodovi zatiranja učiteljskega stanu od strani klerikalcev. Plodovi zatiranja učiteljskega stanu od strani klerikalcev že prihajajo na dan. Dočim se je druga leta prijavilo k sprejemnemu izpitu na učiteljsko po navadi nad 100 dijakov, se jih je letos zgledalo samo 33, torej niti toliko, kolikor so jih druga leta sprejeli, namreč 40. Saj je pa to tudi čisto umljivo! Kako pa naj izhaja naš učitelj z borimi 66 kronami in vrhutega še pod takim terorizmom in preganjanjem. Klerikalci bodo s svojo gonjo proti učiteljskemu stanu dosegli samo to, da bo enkrat nastalo splošno pomanjkanje učiteljev v naši deželi, ki je že sedaj zelo občutno. Seveda je klerikalcem nazadnje to deseta briga. Bodo pa nastavili različne nune in organiste in potem se bo začela za naše ljudstvo zlata doba.

„Independente“ in podpora slovenskemu učiteljstvu. Tržaški šolski svet je pred kratkim dovolil podporo trem slovenskim okoliškim učiteljem za počitniški kurz v Brnu. Sedaj se pa grozno „Independente“ jezi, da se je dovolila podpora slovenskim učiteljem in pravi, da se on strinja s tem, ali le potem, ako bi Slovenci ne nastopili tako agresivno proti italijanski univerzi in ne blatili poštene Italijane kot irendentiste. „Independente“ naj bo lepo tiho, ker okolica je slovenska, torej imajo slovenski učitelji pravico prositi za enake podpore.

Za kranjski vojevniški zbor ni nikoli deloval, niti ni bil član in nikoli ne bo po svojem zatrdilu g. Fran Gorjup, c. kr. delovodja v tobačni tovarni.

Našim izveščateljem in dopisnikom! Ker se je že večkrat pripetilo, da nam je kdo natvezel kako dogodbo, ki se ni nikoli zgodila ali ne na opisan način smo morali že opetovano prinesiti formalne in stvarne popravke. Da se temu izogne, prosimo vljudo vse prijatelje lista, naj nam vedno točno in po svoji vesti poročajo. Kdor bi pa potem „Jutra“ trosil med svet zlobne in izmišljene vesti, ga bomo po doprinesenih dokazih brez ozira na njegovo osebo zaznamovali pred javnostjo kot lažnika.

Narodnost katoliških slovanskih škofov. „Narodni Listy“ poročajo: Čehi in drugi slovanski gosti v Marijinih varih so naprosili praškega nadškofa kneza Skrbenskega, da bi se za časa kopalniške sezone vršile propovedi tudi v češkem jeziku. Toda nadškof Skrbensky jim je enostavno odgovoril, da vsled sedanjih odnošajev med Nemci in Čehi tega ne more nikakor dovoliti. Da so „slovanski“ katoliški škofje čisto navadni sužnji mračnjškega, Slovnam skrajno sovražnega Rima, nam je bilo že davno znano. Toda pri tej priliki bi radi omenili, kako postopajo naši „narodni“ škofi pri nas na jugu s peščico posili-nemškutarjev. V Ljubljani je dovolil naš slavni

narodnjak Tone Jeglič, da se na čast par privandranih nemškutarjev vrše v petih cerkvah pridige v nemškem jeziku. Na slovanskem jugu skušajo nemškutarski škofi s silo odpraviti Slovanom slovansko bogoslužje. Spominjamo obenem cenjeno občinstvo, s kako surovostjo je pokrovitelj slovenske „Mohorjeve družbe“, zagrizeni nemški škof dr. Kahn v Celovcu, nastopil proti slovenskim koroškim župnikom, ki so hoteli pisati matrikulacije v slovenskem jeziku. Tako postopajo slovanski škofi s Slovani, kako pa z Nemci! In taki ljudje hočejo biti voditelji slovanskih narodov. Našemu Slovanu Jegliču pa priporočamo praškega nadškofa Skrbenskega za vzgled, kako se mora postopati v naših krajih z Nemci, ki so v veliki manjšini!

Ker je predtrg popolnoma odpravljen, naj pazi slavni mestni magistrat na to, da se ne bodo živila na kolodvorih, posebno na dolenskem prekopovalu. Le potom stroge kontrole je mogoče doseči to, da ne bodo živila tako draga, ker ravno prekupci vedno zvišajo cene živil.

Ljubljanski magistrat proti podraženju mesa. Koncem zadnjega tedna so ljubljanski mesarji, ne da bi bilo zato dejanske potrebe, samovoljno in brez obveščenja mestnega magistrata tako izdatno vzdignili cene govejemu mesu, da so celo v Pragi, Dunajskem Novem mestu in drugod nižje cene kot v Ljubljani. Z ozirom na to je včeraj ljubljanski župan pozval „Zadruge mesarjev in prekajevalcev“, da vpliva pri svojih članih, da nemudoma znižajo cene govejemu mesu, ker bo sicer primoran predlagati občinskemu svetu v varstvo konzumentov primerne predloge. Dognalo pa se je tudi, da se mesarji na Vodnikovem trgu, ki imajo stojnice ob Mahorovi hiši, nikakor ne drže cen, ki so jim bile določene v smislu sklepa občinskega sveta z dne 21. julija 1908 in po kateri bi morali prodajati meso I. vrste s priklado kg po 1 K 14 v, II. vrste s priklado kg po 1 K in III. vrste s priklado kg po 90 v. Občinski svet je bil namreč tem mesarjem dovolil stojnice le radi tega, da bi ceneje meso prodajali, s čimur bi bilo pomagano predvsem revnejšim slojem. Ker so ti mesarji na stojnicah tudi poskočili s ceno, jih je mestni magistrat danes pozval, da tekom 8 dni odstranijo z Vodnikovega trga stojnice, kakor jim tudi prepoveduje po preteku tega roka tamkaj prodajati meso.

Občni zbor „Glasbene Matice“. Iz občnega zbora „Glasbene Matice“ posnemamo, da je imelo društvo razen glavnega zavoda v Ljubljani tudi štiri podružnice, in sicer v Gorici, Trstu, Kranju in v Celju. Na ljubljanskem zavodu je poučevalo 17 učnih moči. Gojencev je bilo skupno 504. Društveni pevski zbor šteje 149 pevcev. Priredili so se štirje koncerti, med tem tudi eden v Zagrebu v korist Strossmayerjevemu spomeniku. Iz blagajniškega poročila je razvidno, da je bilo v pretekli upravnici dobi 49.719 K 89 v dohodkov in 50.501 K 48 v izdatkov. Blagajniku se izreče zahvala in absolutorij. Mesto odstopivšega predsednika prof. Štritofa, ki je izjavil, da pod nobenim pogojem ne sprejme zopetne izvolitve, se izvoli za predsednika per acclamationem dr. Vladimir Ravnihar, mesto odstopivših odbornikov in revizorjev pa gg. Anton Petrovič, dr. Fran Kobler, dr. Fran Mohorič, Knific in Pibernik. Nato se na predlog predsednika dr. Ravniharja, dosedanji predsednik prof. Štritof izvoli častnim članom, kar je bilo z velikim navdušenjem sprejeto. Predsednik se na to zahvali za izkazano mu čast in zaključi občni zbor.

Povratek „Ljubljanskega Zvona“ iz Beograda. Včeraj ob 1. popoldne se je pripeljal „Ljubljanski Zvon“ iz Beograda nazaj. Izletniki navdušeno pripovedujejo svojim znancom o gostoljubnosti in bratstvu naših južnih bratov Srbov. Po zatrdilu nekaterih, jim ta izlet ne bo nikoli prešel iz spomina. Slovo iz Beograda je bilo nad vse prirčno, marsikateremu Slovincu in Srbu se je solzilo oko. Med potjo se izletnikom ni prigodila nobena nezgoda, vrnili so se vsi zdravi in čili. Na zdar!

Izlet v Vrata k otvoritveni slavnosti. Izletniki, ki se nameravajo odpeljati z večernimi vlaki v soboto, se opozarjajo, da vozi osebni vlak, ki odhaja iz Ljubljane ob 10-10 zvečer do Trbiža in ne samo do Jesenic, kakor je označeno v večini voznih redov. Prenosišča se dobe tudi v Mojstrani in sicer: pri Josipu Zupanu poleg kolodvora, pri Šmercu in v hotelu „Triglav“ v vasi, eventualno tudi v gostilni Rabič, Požganc in Železnik. Pripomnimo tudi, da je ravno sedaj Peričnik tako veličasten kakor že mnogo let ni bil.

Oboljele je v Lincu znani pater Abel. Njegova bolezen je po zdravniški sodbi jako opasna. Največ trpijo na tem ljubljanske pobožne dame, ker ne bodo mogle dalje časa poslušati njegovih pridig.

Drugi k nam, mi drugam. Čas počitnic je prišel in že so napolnjeni vlaki z razno prtljago in letoviščarji veselih obrazov zapuščajo mesto. Dijaki so odšli na svoja domovja, turisti odhajajo z nabasanimi nahrbtniki in visokimi palicami v planski raj in vsak meščan, komur le količ-

kaj pripuščajajo razmere, hiti v prosto naravo. Drugi se zopet zadovoljujejo z nedeljskimi izleti. Vsem pa velja načelo, da tudi zunaj v tujini ne smemo pozabiti, da smo Slovenci. Zato naj nam bodo za vzgled naši bratje Čehi. Slovenci smo v tem oziru, žal, uajzadnji. Naše geslo naj bude: Kjer nas na slovenski zemlji nočejo razumeti v našem jeziku, proč od tam, pa drugam! Govorimo povsod, bodisi že po kolodvorih, hotelih, restavracijah ali kjerkoli, izključno le slovensko. In če te kak nemški natakareček noče razumeti, ne razumi ga tudi ti! Ven iz lokala, pa drugam! Kajti le na ta način nas bodo upoštevali tudi privandrani nemški hotelirji in natakariji in nas ne bodo vedno nadlegovali z različnimi: „Guten Tag“ itd. Te besede polagamo posebno na srce našim takozvanim narodnim damam, ki tako rade brbljajo v nemškem jeziku. Slovenec naj nastopi povsod tudi kot Slovenec! Kajti kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti.

Prodaja eraričnega konja za ježo. Oskrbovalna komisija c. kr. domobranskega pešpolka št. 27 naznanja trgovski in obrtni zbornici in Ljubljani, da bo 16. julija 1910 ob 2. popoldne prodala enega eraričnega častniškega konja za ježo na dvorišču domobranske vojašnice v Ljubljani (Domo-branska cesta) dražbenim potom največ nudečemu proti gotovini in plačilu odpada-joče kolekovanje pristojbine.

Od doma pobegnil je 12letni deček Ivan Škerl. Deček nosi bele, kratke štrahaste hlače, črn suknjič, višnjevo čepico in se upira, ker ima levo nogo krajšo, na pa-llico. Komur je o dečku kaj znanega, naj obvesti starše v Gradaški ulici št. 16.

Nesreča. V sredo zvečer je povozil osebni vlak št. 1719, ki odhaja okoli 1/10. ure zvečer in Kranja na Gorenjsko pri prvi čuvajnici službojočega čuvaja. Čuvaj je bržkotte zaspal na klopi, ko je pa privozil mimo vlak, je skočil na stopnice pred ču-vajnico, kjer mu je izpodrsnilo, da je padel pod vlak, ki ga je popolnoma raztrgal, da je ostal nesrečnež na mestu mrtev. Čuvaj je bil v svoji službi vester ter zapuščal vdovo in več nepreskrbljenih otrok.

Karambol s kolesi. Sinoči krog osme ure zvečer sta se zaletela na Bleiweisovi cesti v hudem diru drug v drugega s ko-lesi neki orožnik in civilist. Dočim je po-slednji strahopetno oddiral, je obležal prvi s presekanim čelom v cestnem prahu. Krog reveža se je zbralo mahom sila ljudi, ki so mu podelili prvo pomoč, dokler ga ni za silo obvezal neki zdravnik. Orožnik je bil ves zmešan, tako, da niti ni hotel pripoznati svojega kolesa, na katero je bila privezana celo lastna njegova sablja. Blodil je in zatrljeval, da se je z njegovim ko-lesom nekdo odpeljal, njemu je pa pustil pokvarjeno. Šele ko so mu dobrosrčni lju-dje zvito kolo za silo uravnali, se je potola-žil in ga tiral dalje, išoč izdatneje po-moči.

Najdeno. Našel se je ključ „Werthei-mer“, sistem Duly št. 247 B. Dotičnik, ki ga je izgubil, naj se zgasi v uredništvu „Jutra“.

Društvene vesti.

Podružnica družbe sv. Cirila in Me-toda v Sevnici priredi dne 17. t. m. na Cimperškovem vrtu „Tivoli“ veliko ljudsko veselico, koje čisti dobiček je namenjen obrambnemu skladu. Priprave so že v polnem teku. Ako se nam bodo do tega časa „vremena zjasnila“, bomo imeli sence dovolj; če bi nas pa imelo prati, bo pa tudi skrbljivo za pokrite prostore v šotorih. Naj torej vreme nikogar, ki se misli vese-lice udeležiti, ne plaši. Začetek veselice je ob treh popoldne. Pri srečolovu si za groš lahko zaslužiš krasne dobitke; po ušesih te bodo šegotali glasovi po Posavju že znane Cimperškove godbe, ki bo ta dan pomnožena na 15 mož; tam v kotu te bo pa vabil s svojo godbo ravnatelj „predpotop-nega muzeja“, da posetiš tudi njegov šotor. Veselica obeta zadostiti v vsakem oziru. Tudi za sladkosnedne bodo skrble naše narodne dame; saj ti tudi v ta namen že tako pečejo sladčice, da te kar po nosu šegče, če greš skozi Sevnico. — Da bo pa imela veselica moralčen in gmoten uspeh, obišči jo slehern rodoljub, kar zane-sljivo pričakujemo.

Izlet N. D. O. v Kamnik vzbuja po Ljubljani splošno zanimanje; kot čujemo se udeležiti istega veliko število izletnikov in prijateljev narodnega delavstva. Da bo ta izlet velika manifestacija narodnega de-lavstva, opozarjamo tovariše in slavno ob-činstvo, da se nam pridružijo. Torej v ne-deljo vsi v Kamnik! Odhod iz Ljubljane ob 7. uri 28 minut iz državnega kolodvora.

Otvoritev Aljažvega Doma v Vratih se vrši v nedeljo, dne 17. julija. Slo-vensko planinsko društvo je postavilo res pravi turistiški hotel v interesantnem sklope doline in je opremilo novo stavbo z vsemi udobnostmi, tako da je novi Alja-žev Dom gotovo najlepši turistiški hotel, ki ga imamo v južnih Alpah. Res vredno si je ogledati to znamenito stavbo, ki bo de v nedeljo izročena prometu. Postavitev Alja-žvega Doma pomenja naravnost višek de-

lovanja Slovenskega planinskega društva in zato se je nadejati, da se udeležijo vsi pri-jateljji slovenske turistične slavnostne otvo-ritve. Pripravilo se je vse za najizdatnejšo preskrbo z izbornim vinom in pivom, to-plimi pijačami ter gorkimi in mrzlimi jest-vinami in v novih prostorih se bo dalo tudi udobno prenočevati (do 50 oseb). Tistim, ki si hočejo divno okolico ogledavati, se vsled tega priporoča, da dospejo v Vrata že v soboto zvečer in v novem domu pre-noče. Slavnost se prične ob pol 12. uri. Vrši se najprej maša z blagoslovljenjem, potem slavnostna otvoritev in različni po-zdravi, potem pa neprisljuna planinska ve-selica. Izletniki dojdejo pravočasno k otvo-ritvi še tudi z vlakom, ki odhaja iz Ljub-ljane ob 5. uri 40 minut zjutraj, kajti od Mojstrane do Aljažvega Doma je le da-ljva 2 in pol do 3. ure. Povrnejo se izlet-niki najboljši z večernim vlakom, ki pri-haja v Ljubljano po 11. uri zvečer. Na veselo svidenje v Vratih!

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Proglasitev kneževine Črnagora v kralje-vino „Zeta“.

Dunaj, 14. julija. Berolinski list „Lokalanzeiger“ je včeraj objavil poročilo „Jutra“, da se bo kneževina Črnagora ob priliki petdesetletnega jubileja kneza Nikole spremenila v kraljevino „Zeta“. To poročilo „Jutra“ je posnela danes po „Lokalanzei-gerju“ tudi dunajska „Neue Freie Presse“, ki zraven še pristavlja, da poročilo popol-noma odgovarja resnici. Turčija ne bode nikakor protestirala proti proglasitvi kneže-vine Črnagora v kraljevino „Zeta“ in tudi Avstrija nima nič proti spremenitvi kneže-vine v kraljevino, toda samo v ime „Zeta“ ne bode nikdar privolila.

Boromejska enciklika na Dunaju.

Dunaj, 14. julija. Dunajski pomožni škef dr. Nagl je boromejsko encikliko ob-javil v posebnem pastirskem listu, kar je med tukajšnjimi protestanti in svobodomi-selnimi strankami povzročilo velikansko razburjenje. Dunajski protestanti so mnenja, da je sedaj, ko je enciklika že na Nemškem doživela tako strašen fiasko, objavljenje iste naravnost izzivanje vseh avstrijskih protestantov. V vladnih krogih prevladuje mnenje, da dosedaj ni še nikakega povoda, da bi morala vlada nastopiti proti objav-ljenju boromejske enciklike.

Dunaj, 14. julija. Koadjutor dr. Nagl se je izrazil proti nekemu časnikarju lista „Reichspost“, da objavljenje boromejske enciklike nima nikakega namena žaliti dunajske protestante, ampak da mora sedaj, ko je spor med protestanti v Nemčiji in med Vatikanom že poravnat, vsakega za-nimati, slišati tudi avtentično pismo boro-mejske enciklike „edite saepe“.

Dunaj, 14. julija. Minister za zunanje zadeve ne namerava proti objavljenju en-ciklike ničesar ukreniti in sicer z ozirom na to, ker se je list „Observatore Romano“ izjavil, da je v encikliki izključeno vsako žaljenje protestantske vere.

Budimpešta, 14. julija. Tu ne pri-pisujejo objavljenju boromejske enciklike na Dunaju po dr. Naglu, nikake važnosti. Listi se samo zelo ironično norčujejo iz Avstrijcev in pišejo, da dunajski svobodomi-selci in naprednjaki tudi z najhujšimi napor-i ne bodo dosegli tega, kar so Madžari tako lahko dosegli.

Budimpešta, 14. julija. Radi izjave ministrskega predsednika Khuena Heder-varyja se je tukaj vznemirjenje radi boro-mejske enciklike že popolnoma poglelo.

Pogajanja med Ogrji in Hrvatji.

Budimpešta, 14. julija. Konferenca med Ogrji in Hrvatji je bila določena že za danes. Toda ker se predsednik hrvatskih delegatov grof Pejačević mudi sedaj že v Švici in tudi dosti hrvatskih poslancev še ni prispelo v Budimpešto vkljub brzojav-nemu pozivu, se je konferenca odložila na jutri, da pridejo tudi ostali poslanci. Ban Tomašić polaga namreč na to konferenco veliko važnost in želi, da se vsa pereča vprašanja kmalu rešijo.

Tajna zarota na Turškem.

Carigrad, 14. julija. Obseg tajnega društva „Japidži“ (zidarji), kateremu so prišli pred kratkim na sled, je veliko večji kakor se je dosedaj domnevalo. Društvu je baje pripadalo celo dvajset poslancev. Toda, ker vlada nima nobenih gotovih dokazov za to, ne more proti tem poslanecem ničesar ukreniti. Kako velik obseg je imelo to društvo se razvidi iz tega, da je po Parizu raztreseno nebroj listov, v katerih se po-zivljajo Turki v boj proti sedanjemu mla-doturškemu režimu.

Nova turška bojna ladija.

Carigrad, 14. julija. Turčija je ku-pila na Nemškem novo veliko bojno ladijo, sistem „Dreadnought“, katero bodo te dni poskusili. Plačala jo bode z denarjem Abdul Hamida, ki je naložen v različnih nemških bankah v Berlinu.

Proti pomnožitvi čet na Angleškem.

London, 14. julija. Štirideset libe-ralnih poslancev je sklenilo vložiti jutri v državnem zboru interpelacijo, v kateri pro-testirajo proti vednemu pomnoževanju an-gleške armade.

Belgijska kraljevska dvojica v Parizu.

Pariz, 14. julija. Danes se je vršila na čast kraljevski dvojici v dvorni operi gala-predstava, kateri je prisostvoval tudi predsednik republike Fallieres.

Nemiri v Barceloni.

Madrid, 14. julija. Danes se je go-vorilo v državnem zboru tudi o zadnjih nemirih v Barceloni. Nekateri radikalni po-slanci so izjavili, da so te nemire uprizo-rili samo socijalisti in karlisti in da je ljudstvo pri tem popolnoma nedolžno.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik:

Milan Plut.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Borzna poročila.

„Ljubljanska kreditna banka“
v Ljubljani.

Naložbeni papirji.

	denarni	blagovni
40/o majeva renta	94.15	94.35
4.20/o srebrna renta	97.70	97.90
40/o avstrijska krona renta	94.10	94.30
40/o ogrska	92.15	92.35
40/o kranjsko deželno posojilo	96.50	—
40/o k. o. češke deželne banke	94.25	95.25
50/o rusko državno posojilo	103.85	104.35

Srečke.

Srečke iz leta 1860 1/8	237.—	243.—
1864	324.—	330.—
• tiske	155.50	161.50
• zemeljske I. izdaje	296.25	302.25
• II.	275.35	281.35
• ogrske hipotečne	246.75	253.75
• dunajske komunalne	532.—	542.—
• avstrijske kreditne	526.—	536.—
• ljubljanske	79.50	83.50
• avstrijskega rdečega križa	64.50	68.50
• ogrskega	38.40	42.40
• bazilika	28.55	32.55
• turške	260.—	261.—

Delnice.

Ljubljanske kreditne banke	446.25	447.25
Avstrijskega kreditnega zavoda	671.—	672.—
Dunajske bančne družbe	542.50	543.50
Južne železnice	109.25	110.25
Državne železnice	741.50	742.50
Alpine-Montan	741.—	742.—
Češke sladkorne družbe	232.—	236.50
Živnostenske banke	261.—	262.—

Valute.

Cekini	11.36	11.38
Marke	117.42	117.62
Franki (Napoleon)	19.06	19.085
Lire	94.75	94.95
Rublji	253.—	253.75

Mali oglasi.

Beseda 5 vln. — Za one, ki iščejo službe 4 vln. — Najmanjši znesek 50 vln. — Za informacije se plača 10 vln. — Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vln. — Pri malih oglasih ni nič popusta in se plačujejo v naprej; zunanji inserenti lahko v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Odda se velika hladna vinska klet v Spodnji Šiški ob glavni Celovski cesti nasproti občinskega urada št. 82. Več se poizve istotam. Kdor jo želi naj ne zamudi, ker take kleti so redke. 128/5—1

Proda se lepo posestvo v industrijskem kraju blizu Ljubljane, v tovarni dela do 1000 delavcev; pri hiši je gostilna, ki najbolj uspeva. Pri tem posestvu je 64 krasnih orehov, bukev in smrek. Jako bogato naložen kapital. Več pove „Jutro“. 140/2—1

Lepa velika mesečna soba se solidnemu gospodu (v civilu) s 1. avgustom odda v Dalmatinovi ulici 15, (hotel Štrukelj), II. nad. desno. 141/2—1

KORESPONDENCA.

Mlad gospod se želi seznaniti z gospico prijetne zunanosti v starosti do 25 let. Prijazne ponudbe, ako le možno s sliko, ki se vrne, na inseratni biro „Jutra“ pod šifro R. S. 25. 139/3—1

Spreten tehnični risar
se sprejme takoj.
Stavbeno podjetje
Ambrožev trg šte. 3.

Nova trgovina z zlatnino, srebrnino, dragulji ter žepnimi urami

J. VECCHIET, LJUBLJANA,
Šelenburgova ulica 7, nasproti glavne pošte.

Vljudno priporočam sl. občinstvu svojo novo trgovino z zlatnino, sre-brnino in dragulji najmodernejših vzorcev ter precizijskimi žepnimi urami. — Kot strokovnjak zlatarske stroke izvršujem naročila in po-pravila točno in solidno. — Kupujem ali zamenjavam z novimi pred-meti staro zlato, srebrnino in bisere.

Zmerne stalne cene!

Zmerne stalne cene!

? I ? I K O ? O ?	Najboljša ura sedanjosti: zlata, srebrna, tula, nikelnasta in jeklena se dobi samo pri H. SUTTNER Ljubljana, Mestni trg. !! Lastna tovarna ur v Švici. !!	? I ? I K O ? O ?
? I ? I K O ? O ?	Tovarniška var-stvena znamka: „IKO“.	? I ? I K O ? O ?

Vsak dan svež

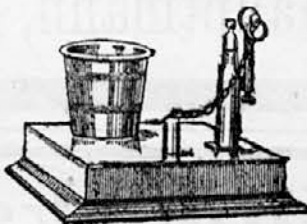
sladoled

v kavarni, slaščičarni in pekarni

J. Zalaznik

Stari trg šte. 21. 40—2

Vi prihranite denar!
Automatični namizni pri-žigalnik

(poraben tudi kot žepni prižigalnik) oblastveno zava-rovano, izvršen iz krogel avstrijskih Mannlicherjevih pušk.

Lepo darilo! K 3.80 Lepo darilo!
JOSIP SCHUNDER tehnična pisarna Dunaj XIII., Hütteldorferstrasse 237/V.

Preprodajalci dobijo velik popust! — Pošilja se samo po poštnem povzetju. — P. n. restavraterji in kavarnarji izjemne cene.

Filip Fajdiga

trgovec s pohištvo

Ljubljana

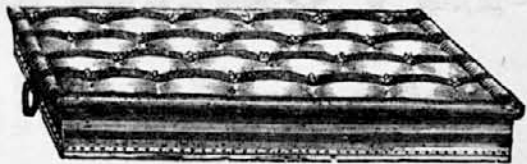
Sv. Petra c. 19

izdeluje in popravlja

raznovrstno

pohištvo

po najnižjih cenah.

Hotel in restavracija

„Bavarski dvor“

Dunajska cesta št. 29

se priporoča posetnikom Ljubljane kot najbolj ugodno prenočišče v :: neposredni bližini kolodvora. ::

Restavracija je moderno urejena.

Mir in točnost zajamčena.

Za obilen poset se priporoča

Štefan Bergant

lastnik.

„Narodna kavarna“
 104-5
 Fran Krapeš.

Klaviirje in harmonije
 prvovrstnih tvornic
 izposoja in pro-
 daja najceneje uči-
 telj „Glasb. Matice“ in zaprižeženi strokovnjak
Alfonz Breznik
 v Ljubljani, Gradišče št. 11
 (poleg restavracije pri „Kroni“). Prevzema
 vsakovrstna popravila in uglaševanja ceno.

Največja zaloga najfinejših barv in potrebščin

za umetnike, slikarje, kiparje itd., kakor:

Düsseldorfske oljnate barve

v pušicah za umetnike in študijsko slikanje.

Horodamove patentovane akvarelne barve

za šolo in v pušicah za študije.

Pastelne barve (stogle)

pristine francoske in za ljudske šole v škatljicah.

14/87

Tempera barve

za srednje in strokovne šole, za umetniške in prijatelje umetnosti.

Firneži, olja in retuše za slikarstvo

Slikarsko platno

Zahtevajte cenik.

z oljnatim in krednim temeljem.

Zahtevajte cenik.

Vzorci za sobne slikarje vedno najnovejše na razpolago priporoča

Adolf Hauptmann, prva kranjska tovarna oljnatih barv,
 firnežev, lakov in steklarskega kleja.

Poletni predmeti, damske konfek-
 cije, oblačil za gospode in dečke
 — ter slamnike in čepice —
70% ceneje

v „Angleškem skladišču oblek“

O. Bernatović

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

Ivan Jax in sin

v Ljubljani, Dunajska c. 17

26-2

priporoča svojo bogato zalogo

voznih koles.

Šivalni stroji za rodbino in obrt.

Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.

: Pisalni stroji „ADLER“ :

Učiteljska tiskarna v Ljubljani, Gradišče št. 4

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v tiskarsko in
 litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov.

Lastno založništvo.

Muzikalije.

Telefonska številka 118.

Najmodernejše črke.

Litografija.

Peštne hranilnice številka 76.307.

izvozna pivovarna in sladarna na Vrhniki
priporoča slav. občinstvu svoje najizbornejše izdelke.

Naročila sprejema tudi

„Ljubljanska kreditna banka“ v Ljubljani.

F. P. Vidic & Komp., Ljubljana

tovarna zarezanih strešnikov

ponudi vsako poljubno množino

52-9

patentirani dvojno zarezani

strešnik-zakrivač

s poševno obrezo in priveznim nastavkom, „zistem Marzola“.

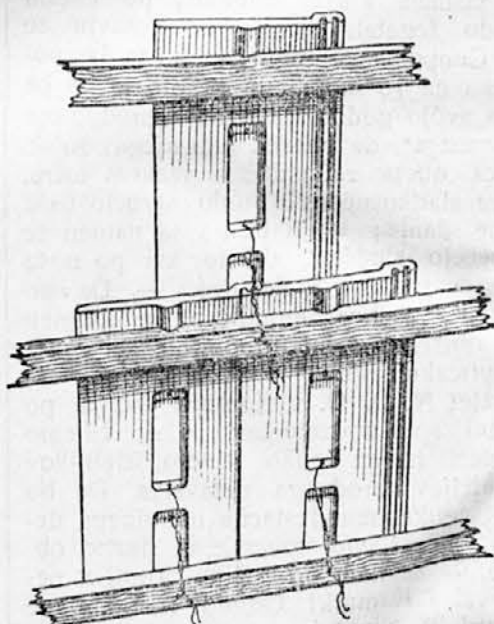
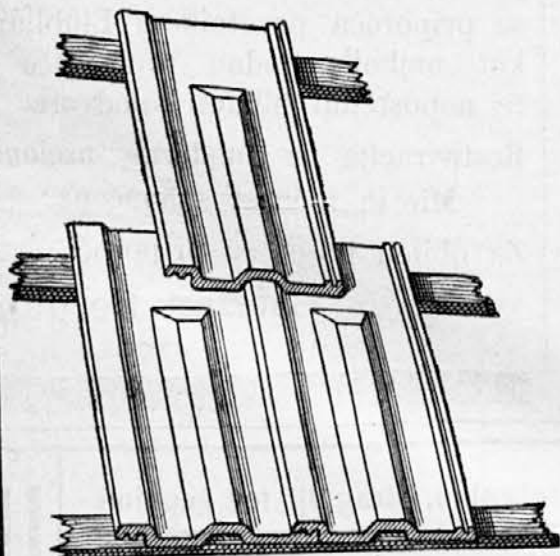
Brez odprtih navzgor!

Streha popolnoma varna pred nevihtami!

Najpreprostejše, najcenejše in najtrpežnejše kritje streh sedanjosti!

Na željo pošljemo takoj vzorce in popis

Spretni zastopniki se iščejo.

Delniška glavnica:
 K 5,000.000.

301-46

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica številka 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½%.

Rezervni fond:
 K 450.000.